

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84314,Gebka-Kazimierz.html>
2022-09-30, 20:23

Gębka Kazimierz

GĘBKA Kazimierz (26 III 1938, Zawiercie-Bzów - 2 IV 1999, Częstochowa), inżynier metalurg. Syn Antoniego i Stefanii z domu Wołek, urodził się w rodzinie robotniczej.

Ukończył Technikum Hutnicze w Zawierciu (1956). Następnie studiował na wydziale metalurgicznym Politechniki Częstochowskiej, 19 X 1961 uzyskując dyplom magistra inżyniera metalurga, ze specjalnością metalurgia surówki i stali, na podstawie pracy *Określenie stopnia przetlenienia kąpieli metalowej pieca martenowskiego przy świeżeniu jej rudą żelaza*.

Po studiach podjął pracę w Hucie im. B. Bieruta (później Huta Częstochowa) w Częstochowie, w której pracował na stanowiskach: mistrz pieców martenowskich (1962-64), kierownik zmiany (1964-65) i kierownik sekcji technologicznej oraz zastępca kierownika wydziału stalowni.

W czasie pracy w przemyśle G. brał udział w projektach badawczych: *Zwiększenie ciągu kominowego na piecu SM nr 8* (Huta im. B. Bieruta), *Konwertor plazmo-tlenowy* (zastosowany w Hutach Szklary i Baildon, jako projekt racjonalizatorski), *Zasypka hutnicza* (wdrożony w Zakładzie Suchej Destylacji Drewna w Zawierciu). Opracował także wiele projektów racjonalizatorskich, które znalazły zastosowanie. W 1976 otrzymał za całokształt działalności odznakę i tytuł Racjonalizatora Produkcji.

W 1974 ukończył studia podyplomowe na wydziale metalurgicznym Politechniki Śląskiej w zakresie specjalnych technologii hutniczych i uzyskał specjalizację zawodową inżynierską (I stopnia w 1979 oraz II stopnia w 1985).

1 X 1977 został zatrudniony na wydziale metalurgicznym Politechniki Częstochowskiej na stanowisku specjalisty w Zakładzie Plazmotermii Inst. Energetyki Hutniczej. Zajmował

się także organizacją Laboratorium Metalurgii Plazmowej, pod kierunkiem prof. E. Ryszki, oraz badaniami odsiarczania stali w warunkach pieca plazmowego i możliwościami przetapiania pyłów szlifierskich w celu odzyskiwania pierwiastków stopowych (kobalt, nikiel). 2 III 1982 uzyskał na Politechnice Częstochowskiej stopień doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy *Badania odsiarczania stali w piecu plazmowym*.

W 1983 podjął pracę w Zakładzie Badawczo-Rozwojowym Huty Zawiercie, początkowo organizując instytucję, a następnie kierując nią 1985–88. W tym czasie wykonywał ekspertyzy i badania w zakresie zmniejszenia zużycia osprzętu oraz elektrod grafitowych na potrzeby przemysłu hutniczego na terenie całego kraju. W Hucie Zawiercie opracował także liczne wnioski racjonalizatorskie, które znalazły zastosowanie także w innych zakładach hutniczych.

W XII 1988 G. przeniósł się do Huty Częstochowa, gdzie objął stanowisko kierownika działu technologicznego, zastępcy głównego technologa. W tym okresie ukończył Studium Doradców Organizacyjnych (1990), utworzone przez Fundację Polską w Międzynarodowej Szkole Zarządzania w Warszawie. W 1997 zdał egzamin dla kandydatów na członków rad nadzorczych w spółkach Skarbu Państwa.

G. pełnił funkcję rzeczoznawcy w Stow. Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego oraz Stow. Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów. Był autorem 8 patentów, a wśród nich: Urządzenie do wykonywania progów w oknach wsadowych pieców martenowskich (1977, nr 85975), Urządzenie do mechanicznego czyszczenia wlewnic płaskich (1983, nr 108938), Zасыпка hutnicza (1986, nr 271742), Sposób ochrony elektrod węglowych i/lub grafitowych przed utlenieniem (1988, nr 136572). Opublikował wiele artykułów w prasie specjalistycznej. Otrzymał nagrodę II stopnia Oddziału Hutnictwa Żelaza i Stali Stow. Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego za najlepszy artykuł w 1987 (*Wyniki eksploatacji chłodziw wodnych w piecu elektrycznym 140 Mg*, „Hutnik” 1987, nr 6). W 1979–83 był współorganizatorem serii konferencji naukowo-technicznych na temat zastosowania niskotemperaturowej plazmy w

przemysle. Uczestniczył równiez w licznych konkursach z dziedziny poprawy warunkow pracy.

Za osiagniecia techniczne otrzymal wiele odznaczen i nagrod: Srebrny (1974) i Zloty (1986) Krzyz Zaslugi, Odznake Zasluzony dla Wynalazczosci i Racjonalizacji (1989), Zlota Odznaka Za Zaslugi dla Przemyslu Maszynowego (1991), Zlota Odznaka Honorowa Stow. Inzynierow i Technikow Przemyslu Hutniczego. NOT wyroznil go takze nagroda I stopnia za prace *Opracowanie i wdrozenie sposobu wytwarzania spieku zendrowego tlenonośnego do swiezenia kapieli metalowej w piecach stalowniczych* (1994).

W 1999 zostal uhonorowany tytulom Kawalera Honorowego Medalu Stow. Polskich Wynalazcow i Racjonalizatorow im. Tadeusza Sendzimira.

SBTP (C. Gębka, B. Dąbrowska, W. Gębka).

Materiały informacyjne Stow. Polskich Wynalazcow i Racjonalizatorow oraz Katedry Piecow Przemyslowych i Ochrony Środowiska Politechniki Czestochowskiej.

Andrzej J. Wójcik

[Poprzedni](#)
[Następny](#)